

Universitāte ir saņēmusi apsveikumu no Indonēzijas, pareizāk, Zinātnes un tehnoloģijas nacionālā institūta inženiermehānikas studentu asociācijas.

"Mūsu labākie novēlējumi sakarā ar jūsu zemes neatkarības atgūšanu."

universitātes avīz

KAS NOTIKS VAI NOTIKA FAKULTĀTĒS MAIJA PIRMAJĀ PUSĒ

(Telefonintervijas arbild fakultāšu
dekāni, vietnieki, parstāvji)

Svešvalodu fakultāte: Profesors Kurts Erihs Šendorfs no Oslo universitātes tikās ar pasniedzējiem un zinātniekiem par sadarbību vācu valodas vēstures jautājumu pētīšanā.

Teoloģijas fakultāte: Sākot ar 5. maiju 5. auditorijā profesors Egils Grīslis (no Kanādas) lasīs lekcijas par reformāciju. Tās notiks visu maiju — pirmdienās, trešdienās un ceturtdienās no plkst 18.00 līdz 21.00. Aicināti visi interesenti!

Bioloģijas fakultāte: Mācības iet jau uz beigām. Jāmazgā logi.

Ģeogrāfijas fakultāte: Nekas tāds, kas visus interesētu, nav paredzēts.

Filoloģijas fakultāte: Pagaidām nekā tāda nav.

Fizikas un matemātikas fakultāte: Maijā notiek mācības.

Finansu un tirdzniecības fakultāte: Mums visi pasākumi notiek kopā ar Ekonomikas fakultāti. Maija beigās — pēc 20. maija būs interesantas lekcijas par bankām un uzņēmējdarbību. Interesēties varat vai nu pie mums pa telefonu 225709, vai Ekonomikas fakultātē. Telefons: 226014.

Ķīmijas fakultāte: Maija pēdējā nedēļa — ķīmiķu dienas. 23. un 24. maijā grandioza ķīmiķošanās zaļumos. Informācija pa telefonu 377436 — dekanātā.

Vēstures un filozofijas fakultāte: Nē! Nav nekādu pasākumu!

Pedagoģijas fakultāte: Maija beigās fakultātes pasniedzēji un amatu savienotāji aizstāvēs maģistra darbus pedagoģijā un psiholoģijā. Sākot ar 20. maiju, katru dienu fakultātē notiks kvalifikācijas darbu aizstāvēšana skolotāju kvalifikācijas iegūšanai. Bez fakultātes mācību spēkiem komisijas darbā piedalīsies arī Izglītības ministrijas vadošie speciālisti un pieredzējušākie republikas skolotāji. Maijā 2., 3. un 4. kursu studenti pierakstīsies arī uz nākamā gada izvēles kursiem, kuri saistīti ar visu nākamā studiju programmu vai iespējamo kvalifikāciju.

Vadības un ekonomiskās infor-

mātikas fakultāte: Nevaram neko tādu pateikt.

Lielajā Aulā turpināsies koncertu cikls

"SATIKŠANĀS MŪZIKĀ"

19. un 20. maijā 20.00

džeza mūzikas koncerts. Piedalīsies Radio un TV bigbends Gunāra Rozenberga vadībā, grupa "ODIS" Arņa Medņa vadībā, Festivālkoris Kaspara Putniņa vadībā un Rīgas vokālā grupa.

Bilētes var iegādāties Rakstnieku grāmatnīcā Elizabetes ielā 57 un pirms koncerta Universitātes vestibālā.

SENĀTS

1. Apstiprināja LU budžeta projektu, ar kuru iepriekš tika iepazīstinātas visas struktūras.

2. Bijušās Svešvalodu katedras vietā tagad izveidotas četras: dabaszinātņu fakultāšu svešvalodu katedra Ķīmijas fakultātes struktūrā; humanitāro fakultāšu — Vēstures un filozofijas fak. struktūrā; sociālo fakultāšu — Ekonomikas fakultātes struktūrā; Pedagoģijas fakultātes struktūrā sava svešvalodu katedra.

3. Apstiprināti jauni nolikumi par LU 3. Goda doktoriem un LU Goda biedriem.

4. Izveidota Saimniecības padome un apstiprināts tās nolikums.

5. Apstiprināja Matemātikas un informātikas institūta direktoru Rihardu Balodi, kuru vienbalsīgi ievēlējusi institūta apvienotā dome.

6. Fizikas un matemātikas fakultātē Datorikas nodaļā izveidotas četras katedras:

diskrētās matemātikas;
programmēšanas;
vadības sistēmas;
datorzinātnes.

PATEICĪBA

Izsakām sirsnīgu pateicību sekojošiem Universitātes darbiniekiem un studentiem — gan donoriem veterāniem, gan tiem, kuri savas asinis nodeva pirmo reizi, par piedalīšanos pavasara donoru dienās 29. un 30. aprīlī: Ellai Aršai un Leopoldam Klimanim (Matemātikas un informātikas institūts), Dzintrai Mednei (Zinātņu Bibliotēka), Sandrai Jirgenai (Bioloģijas fakultāte), Ingai Gabruševai (Juridiskā fakultāte), Gitai Ļenskai (Ķīmijas fakultāte), Jānim Lapselim, Jānim Beikmanim, Valdim Vasiļevskim, Vilnim Pleitam, Oļegam Poperečņukam un Zigmundam Vaineram (Fizikas un matemātikas fakultāte).

LU SKK un STUDENTU
ARODKOMITEJA

THE CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY

in Prague
CEU

Welcomes Applications for a One—Year Post—Graduate Programme in
EUROPEAN STUDIES

14 September 1992 — 5 June 1993

The European Studies Program is an interdisciplinary course of study on contemporary and future political, social, economic and cultural developments in Europe. It emphasizes the role of Central and Eastern Europe in the context of increasing European integration and the unification of the European Community. In—depth studies in specific academic disciplines can be pursued through professional seminars and research.

The purpose of the program is to give students a broad "European education," and to open up wider possibilities for their future

Turpinājums 8.lpp.

JAUNA PROFESIJA

JEB

KAS IR AUDITS?

Pārejot uz tirgus ekonomiku, rodas jaunas ekonomiskas situācijas, termini un profesijas. Sakarā ar to, ka Latvijas Republikā ir uzņēmumi un organizācijas ar dažādām īpašuma formām, nepieciešams izveidot saimnieciskā aprēķina neatkarīgas kontroles organizācijas — auditoru firmas. Līdz šim un arī joprojām kontrole un revīzija ir organizēta pēc vertikāles principa, t.i., ministrijas vai citas institūcijas uzdevumā veic revīziju. Auditoru kontroles priekšnoteikums — firmas (to vadītāju, akcionāru) vai valsts (nodokļu dienestu) un auditora savstarpēja ieinteresētība uzskaites un pārskatu sistēmas ticamības nodrošināšanā.

Auditoru kontroli plaši pielieto pasaules praksē. Auditoru firmas veic kontroles funkcijas, sniedz konsultācijas grāmatvedības jautājumos, izsaka priekšlikumus efektīvas ražošanas organizēšanai. Izšķir iekšējo un ārējo auditu.

Tā par ekonomiskās sistēmas svarīgiem komponentiem kļūst grāmatvedība un audits. Grāmatvedība ir biznesa valoda, jo kā gan citādi biznesmeņi, akcionāri, investatori varētu slēgt līgumus, nerunājot par peļņu, īpašumu, kredītiem, ražošanas izmaksām, kapitālieguldījumiem. Bez tam darījumu partneri pirms līguma slēgšanas, kā arī akcionāri par akciju sabiedrības finansiālo stāvokli grib pārliecināties par saimnieciskās darbības finansiāliem rezultātiem. Tādos gadījumos uzņēmumi, kompānijas, akciju sabiedrības vērsas pie neatkarīgām auditoru firmām un uzaicina auditorus pārbaudīt un novērtēt saimnieciskās darbības rezultātus, konsultēt par šo darbību lietderību.

Diplomētu grāmatvežu firmu starptautiskā asociācijā ietilpst vairāk nekā 4,2 tūkst. auditoru firmu, kuras darbojas 147 valstīs. Daudzās valstīs ir transnacionālas auditoru — konsultācijas firmas ar savām pārstāvniecībām. Tā firmai "Ernst un Jang" ir sava pārstāvniecība 179 valstīs.

Par auditoru parasti strādā ekonomisti ar specializāciju grāmatvedībā vai arī juristi. Auditoriem nepieciešamas plašas, nopietnas zināšanas grāmatvedībā, starptautisko grāmatvedības standartu pielietošanā, likumdošanā, saimnieciskās darbības analizē, finansu — kredītu un nodokļu jautājumos. Ārzemju firmās par auditoriem strādā cilvēki, kuri ieguvuši maģistra grādu, īpašas licences, tā ir viena no visaugstāk atalgotajām profesijām.

Sakarā ar privatizāciju auditoru darba apjoms pieaugs. Visā pasaulē privatizācijas savu novērtējumu gan privatizējamam objektam, gan turpmāko 5 gadu programmu tajā, gan nākamā privātīpašnieku profesionālo un darba kompetenci izvērtē auditoru firma. Līdzīgu vērtējumu veic, organizējot kopuzņēmumus.

Tāpēc Ekonomikas fakultātes Grāmatvedības un saimnieciskās darbības

analīzes katedra nolēmusi un uzsākusī specializēt studentus auditoru darbam. Katedrai ir plaša sadarbība ar ārzemju firmām. Ar zviedru auditoru firmu "Bohlins" noslēgts līgums par auditoru gatavošanu tautsaimniecībai. Šīs firmas zvērināta revidente D. Eiches kundze jau vairākkārt lasījusi lekcijas pasniedzējiem un arī studentiem Bez tam Igaunijas, Lietuvas un Latvijas universitāšu Grāmatvedības katedru vadītāji ir noslēguši sadarbības līgumu ar firmu "Artur Andersen". Tuvākajā laikā šī firma organizēs apmācības arī pasniedzējiem.

Grāmatvedības un saimnieciskās darbības analīzes katedras mācību plāni sastādīti tā, lai beidzot universitāti, jaunais speciālists būtu ieguvis akadēmiskās zināšanas auditoru darbam. Bez tam katedra sadarbojas ar republikas auditoru firmām "Interaudit" u.c.

Esam iepilninojuši studentu stažēšanos studiju, kā arī pēcstudiju laikā ārzemju firmās. Gan visā pasaulē, gan mūsu republikā ir liels pieprasījums pēc auditoriem, tādēļ aicinām mācīties šajā interesantajā un vajadzīgajā specialitātē.

Grāmatvedības katedras vadītāja
VILMA PAUPA

KĀ STUDEJA PIRMS 60 GADIEM

Mans kurša biedrs Konrāds Sondors, kas ir docents Medicīnas akadēmijā, nesen uzdāvināja šo rindiņu autoram interesantu grāmatīņu "Vadonis Latvijas Universitātes studentiem. 1932/33", kuru bija sastādījis studentu padomes sekretārs E. Kiploks. Domāju, ka pašlaik, kad liela daļa studentu uzskata, ka ir pienācis absolūtas demokrātijas laiks, nenāks par jaunu ieskatīties minētajā izdevumā.

Profesors RIHARDS TREIJS

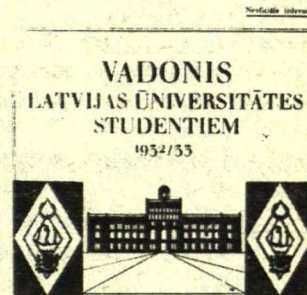
Piegriežoties studiju darba metodikai, vispirms jaunajiem kommlītoņiem ieteicams censties neizlaist nevienu lekciju, jo tur iegūst priekšmetu zināmā uztverē, līdz ar visjaunākajām atziņām un to novērtējumiem. Neviena mācības grāmata nevar pilnīgi atvītot lekcijas. Jāņem vērā, ka pēc lekciju apmeklēšanas vieglāk sagatavot pārbaudījumus un tos tik ātri neaizmirst. Lekciju apmeklēšana bez tam pierādina studentu pie sistematiska studiju darba un uztur pastāvīgā kontaktā ar Universitāti. Lai labāk iepazītos ar lasāmo priekšmetu, ieteicams parāllēli lekcijām, lasīt speciālu literatūru, tā iegūstot plašāku skatu un pilnīgāk izprotot lekcijās sniegto, sevišķi ja pirms tam pārskatīts attiecīgais jautājums. Nepieciešami sekot speciālai literatūrai piedaloties sēmināros. Aizrādījumus uz literatūru mācības spēki sniedz lekciju ievadā. Ieteicams noskaidrot grāmatu izvēli ar priekšmeta pasniedzēju vai tā asistentiem.

Iedzīfināšanās speciālā literatūrā mūsu apstākļos diezgan grūta valodu vājas prasības dēļ. Tāpēc studiju laikā katrā zinā pilnīgi

piesavināmas tās valodas, kuras gīmnaizijā iesākjas.

Lekcijas vajaga atzīmēt īsi un saprotami. Sīkas un nesaprotamas piezīmes nekā nedod un pārvērs klausītāju par mēhānisku rakstītāju. Labi pārskatāmas, kaut konspektīvas piezīmes atvieglo darbu. Katra priekšmeta lekcijas rakstāmas atsevišķā kladē vai burtnīcā, vai uz atsevišķām lapiņām, kuras vēlāk sakopojamas vai nu ātršūvējā vai t. s. "Ringbuša". Ped. veids parocīgāks, jo aizņem portfeli maz telpas. Nav ieteicams rakstīt lekcijas kur pagadās: visas vienā burtnīcā, dažreiz kladē, dažreiz uz lapiņām. Kursa beigās tad grūti sameklēt visas lapiņas. Dažos priekšmetos lekcijas izdod Studentu padomes grāmatnīca. Tās ir vecāko kursu studentu stenogrāfētas un mācības spēku rediģētas, tāpēc labi noder pārbaudījumos. "Zem rokas" cirkulē dažreiz arī citu uzņēmēju šapirogrāfētas ēdīcijas, no kurām gan labāk izsargāties, jo tās pilnas kšūdu. Tāpat jāizvairās no citu kommlītoņu atzīmju patapināšanas, jo dažreiz pilnīgi neiespējami iedzīfināties cita raksta tehnikā. Lekciju labākai pierakstīšanai ieteicams iemācīties stenogrāfiju, kas neprasa sevišķas pūles.

Nav labi uzņemties pārāk daudz darba — pierakstīties vienā gadā uz divu gadu priekšmetiem un praktiskiem darbiem. Tā rodas

pavirsību, nav iespējams nolikt pietiekošo skaitu pārbaudījumu, pārpūlējas un zaudē darba prieku.

Pārbaudījumus ieteicams nolikt tūlīt pēc priekšmeta noklausīšanās, jo taisni tad priekšmets ir visvieglāk sagatavojams, kā arī neuzkrājas neabsolvēti priekšmeti. Jāņem vērā, ka katrs nolikts pārbaudījums ierosina cita priekšmeta nolikšanu un tādi izslēgtā pārbaudījumu "ierūsšana". Pirmā studiju gadā nebūs iespējams, bet citos gados jāstādā pārbaudījumu kalendārs visam mācības gadam. Tādi sagatavošanās norit vienmērīgākji un panākumi būs seknīgāki.

Vasaras brīvlaikā ieteicams atpūsties, lai atjaunotu ziemā izlietāto enerģijas krājumu. Blakus atpūtai vasaras brīvlaiks noderīgs valodas zināšanu praktiskajai piesavināšanai un grāmatu lasīšanai, kā arī nokavēto zinību papildināšanai. Ja līdzekļi atļauj, var noklausīties kādā ārzemju universitātē vasaras sēmesri, kas iekrīt apm. mūsu brīvlaika robežās.

Saprotams, ka mūsu skolās, arī augstskolās pārmaiņas notiek. Te rakstītā uzdevums vienīgi vaicāt — kā? Vai šī virzība atbilst tagadnes cilvēka aktuālajai garīgajai vajadzībai.

Augstskolās (to skaitā LU) pašreiz valda "atvērta" politika.

Jo vairāk ir visplašāko kontaktu ar citu pasaules augstskolu studentiem, speciālistiem, jo labāk. Tāda attieksme ir — pat vienīgā loģiskā. Taču katrai rīcībai ir kādas sekas. Visam šim procesam ir ļoti daudz pozitīvu seku, taču šeit vēlos uzrādīt tās, kuras, manuprāt, tādas nav.

Ar savu ģeogrāfisko stāvokli un savu būti piederam Rietumu kultūras ietekmei. Taču gan ģeogrāfiski, gan politiskās pieredzes dēļ esam būtiskā Austrumu ietekmē. Savā ziņā Latvija (kopā visa Baltija) ir kā abu joslų politisks un arī garīgs barometrs.

Kādas gan ir tagadnes inteligences grūtības šajā laiku maiņā? Ar augstāk

dzīvējam likumbām, kas arī nemeklē tik daudz skaidrojumu notiekošajam un notikušajam tautas vēsturē, nemeklē arī tagadnē atbilstošus rīcības modeļus, kuri bez tam arī būtu saskaņoti ar pagātnes kultūrprincipiem.

Bez dialoga starp kultūrlāņiem, tāpat arī mūsu pagātnē meklēto un sasniegto bez tā, ja precīzi nezinām darbiniekus, kuri darbojušies tajā vai citā nozarē, mūsu kopesamība būs nerezultatīva.

Viena no lielākajām tragēdijām tagadnē ir cenšanās pēc iespējas būt dialogā ar citu tautu kultūru (arī subkultūru) modeļiem, kad tik daudz neskaidra mūsu pašu telpā un laikā. Vēlos būt pareizi izprasts, bet domāju, ka ne jau vienīgais šo aktualitāti saskatu. Ar to sastopas katrs, kas mēģina tagadnē ieskatīties.

Runa te nav tik daudz par Rietumkultūras modeļiem vai to vērtēšanu, vienīgi joprojām

Pie pirmā punkta var piebilst, ka būt hierarhijas vadībā, tas noteikti agrāk nozīmēja būt zināmā kompromisā ar sirdsapziņu. Tagadnes sabiedrība pārdzīvo savu neskaidro pārmaiņu laiku. Še būtu iespēja katedrām, fakultātēm, LU kopumā gandarīt iespēju robežās par "toreiz" paveikto. Savukārt pie otrā ir jāņem vērā, ka ar formālu atjaunošanu vien, ar nosaukumu, apzīmējumu atkal apmainīšanu, veco atcelšanu, vēl nepietiek.

Runa ir par zināmu kultūrpolitikas iespaidu uz republikas sabiedrību, gan vispirms to realizējot pašas augstskolas ietvaros. Pēc dažiem gadiem atjaunojot Romas katoļu fakultāti, iespējams, arī pareizticīgo nodaļu un visbeidzot — nopietni pārvērtējot baltu filoloģijas vietu un lomu tautas pieredzē, jau būsim tuvu pie kultūrfona būtiskiem nosacījumiem LU. Pilnīgi saprotams, ka tad tā vēl būtu tikai forma, kas laika gaitā jāpiepilda ar

KURP EJ, UNIVERSITĀTE? VIEDOKLIS BEZ SEVIŠKA OPTIMISMA

sacīto, kā arī tālāko, nebūt nevēlos izteikt ideju, ka kontakti ar Rietumeiropu ir grēcīgi vai nevēlamī... Te gluži vienkārši runa ir par to, kamēr vien mēs kā tauta, sevišķi inteligences līmenī, neapzināsimies sevi, savu pagātni, līdz ar to arī savu tagadējo garīgo situāciju, avotus, no kuriem mēs esam savā esamībā atkarīgi, tik ilgi šie kontakti lielā mērā mums tiešām traucē dabisku attīstību.

Patlaban ir sācies vēl viens, visnotaļ būtisks, sevis pašapzināšanas loks.

Tā pozitīvi rezultāti gan iespējami vienīgi tad, ja mūsu augstskolas inteligence, pirmkārt, spēs sevi organizēt pret Rietumeiropas garīgo invāziju. Pret to vieglumu, ar kādu it kā var risināt jebkādu jautājumu, pret šo sava veida pavieglumu...

Tas patiesi mums ir vissvarīgākais — mūsu vēlēšanās "būt". Tā, izturējusi bargos "mūra" gadus, patlaban ir visai apdraudēta.

Varbūt ir laiks saskatīt, ko šie "mūra" gadi labu ir devuši.

Tajā laikā mūsu sabiedrības progresīvākā daļa mobilizēja sevī spēkus un meklēja iespēju radoši strādāt bez jebkādas garantijas uz tālāku nākotni. Brīdī, kad tuvojas laiku maiņa, redzējam cilvēkus īstos motīvus manifestējot... Esam šīs maiņas vidū. Nomaīņas nosaukumos, amatu apzīmējumos...

Tas noteikti raksturo laiku un mūsu labās gribas tendenci.

Tomēr esam spiesti tai pašā reizē redzēt inteligences nespēju rūpēties par tautas organismā notiekošo tās pagātnē, tagadnē un nākotnē.

Dzīva ir vecā, labā taktika, kurā pasivitāte bija izdevīga. Jo tā nozīmēja dzīvību, "mieru", pat karjeru, varbūt... Vai arī aktivitāte, kas nepamatojas uz kādām

par savu pašapzināšanos.

Te ir tikai daži aktuāli dzīvības jautājumi, kuri šai brīdī, šai tautai ir tiešām aktuāli.

Bet būtiskākais, cik lielā mērā LU pašreiz spēj tos risināt? Savā ziņā centrālā mācību iestāde šai republikā, bet cik lielā mērā caur šīs mācību iestādes auditorijām, pētījumiem tiek paustas rūpes par šīs tautas likteni. Tagadējās hierarhijas pagaidām vēl tikai daļēji atbilst reālajiem talantiem, reāli spējīgiem indivīdiem. Savukārt iepriekšējās hierarhijas kritērijs bija "kas no jums spēj pēc iespējas labāk apliecināt savu paklausību valdošajai grupai." Cilvēku talantu spējai savā nozarē nebija izšķirīgā nozīme, dažkārt pat pretēji... Tāpēc arī kontakts ar tautu (vispirms stiprinot talantus un viņus atbalstot), nebija būtiskākais. Inteligences vietā tapa pseido-inteligence, kura attīstījās bez atbildības par savu darbību, tās mērķis bija būt par "parastajiem" cilvēkiem. Ar to tikai vēlos uzsvērt, ka šis tik savdabīgais egoisms ir joprojām mūsos.

Tas savā ziņā ir sadalītas sabiedrības "mafiozais" modelis. Cilvēku grupējumi (un ne pēc uzskatiem) no pašām valsts augšām līdz darba vietām. Tā, saprotams, bija (ir) anomālija.

Izeja pa laikam jau iezīmējas. Vienkārši mums būtu jābūt pietiekami morāliem, godīgiem, ka patiešām Universitāte, turpinot darbu, kuru ir iesākusi pirmā LU, tad tai, šķiet, būtu morāli jāveic divas lietas:

1. Kaut vai anonīmi oficiāli jāatvairina visiem tiem studentiem, pasniedzējiem, kuri aizvadītajos gados cietuši savās studijās, zinātniskos darbos.

2. Jāatjauno visas tās katedras (vai tas jāveic vismaz tuvākajā laikā), kuras savulaik tika iznīcinātas ideoloģisko apsvērumu dēļ.

mūsdienīgu (aktīvu un aktuālu) saturu, kas spētu praktiski veikt visu kultūrprocesā.

Šeit nopietnā sadarbībā ar Latvijas vēstures katedras pētniekiem (sevišķi no studentu vidus), kuri gan, cerams, meklē arvien jaunus "baltus plankumus", kuriem ir svarīga loma Latvijas un tautu kultūras vēsturē, situācija ir cerīga. Būtu jāpašapzina sevi, LU, iespējams, būtu jābūt pietiekami kritiskiem pret savu tagadējo sabiedrību.

Dažkārt šķiet, ka joprojām dzīves saistības ar sabiedrību vēlamiem procesiem iztrūkst. Tāpat arī, domājams, jau ir pienācis laiks, kad LU dažādām institūcijām būtu jāskatās uz republikas sabiedriskiem un politiskiem procesiem, tiem dažnedažādi pielāgojot savu darbību, bet — gluži otrādi, pašai pārmainoties, tai būtu jāplāno, jāprognozē sabiedrības iespējamie rīcībmodeļi. Gan, lai tas notiktu, LU būtu zināmā mērā "jāpārkausējas".

LU reālo pārveidi un spēju attaisnot sevi kā būtiskāko akadēmisko iestādi Latvijā, tieši jāsaista ar būtisko garīgo institūciju saitēm ar LU katedrām un fakultātēm, kuras bija arī Republikas laikā.

Protams, šīm saitēm būtu jābūt netiešām kultūras lauka ietvaros. Tomēr to nepieciešamība ir pilnīgi absolūta. Tā saplūstu kopā ar vēsturi, kā intelektuāla un garīga pieredze.

Jautājums ir būtiskāks, nekā šķiet pirmajā brīdī. Vai mēs gribam atjaunot to labo, kas savu laiku ir sasniegts? Bet tagadējam republikas garīgajam procesam akadēmiskā attīstība ir tik nepieciešama...

Izdzīvošana jau notikusi, nu laiks dzīvošanai. Visu izšķir cilvēki, protams, tie, kuras tas interesē.

ARNIS ŠABLOVSKIS,
LKF stipendiāts, kurš tomēr dzīvo ar cerībām.

Nē, nē, te nestāstīšu par Lamančas Donu Kihotu, bet par kaut ko daudz ikdienišķāku, par to, ko studenti ēda LU virtuvē trīsdesmito gadu otrajā pusē. Ierosinājumu deva šorīt pa radio pārraidītie ārsta padomi studentiem. Pēc atmiņas atkārtosu tos: netērēt naudu otrajam gaļas ēdienam, bet ņemt divus šķīvjus zupas un piekostat klāt maizi, 5-6 šķēles. Efekts būšot tāds pats kā no t. s. "kompleksajām" pusdienām jeb trim ēdieniem. Pamēģiniet!

Bet tagad par to, ko un kā ēda manas paaudzes studenti. Studentiem parasti naudiņas bija maz. Taču ar to pašu mazumiņu iztika. Zupa jeb vira, ko dēvēja par "bēdīgā izskata bruņinieku", maksāja tikai 15 santīmus. Tā bija garšīga buljonā vārīta risu vira ar mazu mazitiņu lielopu gaļas gabaliņu bļodiņas dibenā. Toreiz studentu virtuvē bija tādas puslitra balta fajansa bļodiņas, ko bez paplātes ērti varēja aiznest uz galdiņu. Tur jau bija priekšā liels šķivis, piekrauts ar garšīgu rupjmaizi. Par maizi students nemaksāja. Ēda, cik gribēja, un piestrēba viru klāt. Protams, varēja ņemt arī otro ēdienu, piemēram, sipolu sitiņi. Tas nebija dārgs, bet, cik īsti maksāja, neatceros. Studenti gan mēloja, ka tā neesot nekāda gaļa, bet pastalāda, ko vajagot vismaz vienu dienu pavalkāt, un tikai tad mēģināt sakost. Tā nu gluži nebija. Studentiem sipolu sitiņis un garšīgā mērce bija īsti pa zobam.

Te nu kāds vār brīnīties un jautāt, vai tad toreiz studenti bija tik trūcīgi, ka nevarēja kārtīgi paēst? Studenti bija visādi: gan bagātu vecāku bērni, gan tādi, kas paši sevi uzturēja, strādādami vai nu pastāvīgā, vai pagaidīdarbā, bija arī tādi, kas pārtika tikai no stipendijas. Šeit jāpiebilst — stipendijas toreiz saņēma tikai nedaudzi. Pirmā kursa studentiem stipendijas nemaz nemaksāja, arī no lekciju naudas neatbrīvoja. Uz stipendiju un lekciju naudas atvieglojumiem varēja cerēt tikai ar otro studiju gadu, kad sekmīgi bija nokārtoti visi pirmā kursa eksāmeni, turklāt ar atzīmēm "labi" un "ļoti sekmīgi". Par vasaras mēnešiem stipendiju nemaksāja. Trīsdesmito gadu nogalē prasīja, lai students vismaz trīs vasaras mēnešus būtu nostrādājis lauku darbos. Strādāšanas faktu pierādīja ar pagasta valdes izdotu apliecību. Toreiz studentus nelutināja. Viņiem arī kopmītņu nebija. Ja varēja apmesties pie radiem — labi, ja tādu nebija, īrē istabiņu vai gultasvietu pie svešiem. Pat patālā pilsētas nomalē par tā saucamo meitas istabu vai gultasvietu plēsa bargu naudu.

Tāpēc jau arī ēdnīcā nēko vairāk par "bēdīgā izskata bruņinieku" nevarēja nopirkt. Bet mēs nebēdējām un līdzīgi senajiem romiešiem teicām, ka pilns vēders nestudē (venter plenus non studet).

Būtu netaisni nepieminēt dažas privilēģijas, kādas mūsdienu studentiem netiek piešķirtas. Tramvajs bija lēts — 15 santīmi. Bet students maksāja tikai 7 santīmus. Brīvlaikos dzelzceļš deva biļeti par puscenu braukšanai uz mājām un atpakaļ. Teātri un opera studentus aicināja uz izrādēm par puscenu. Armijas ekonomiskais veikals /tagad Universālveikals/ studentiem par katru iepirkumu deva prāvu rabatu — 20 % apmērā. Tomēr vislielākais ieguvums bija pirmais zinātniskais grāds, ko piešķīra LU absolventiem. Materiāli tam nozīmes nebija, bet tas cēla Universitāti beigušā prestižu. Juridiskās fakultātes /toreiz gan nodaļas/ absolvents kļuva par mag. iur. /magister iuris/, ekonomists — mag. oec. Cerēsim, ka mūsu tagadējie studenti būs gan bakalauri, gan maģistri un doktori. Viss pašu rokās, vajag tikai studēt, kas latviešu valodā nozīmē sirsnīgi un mērķtiecīgi apgūt izraudzīto specialitāti.

LĪNA BIRZIŅA

VAI JUMS GARŠO BURKĀNU PANKŪKAS? "BĒDĪGĀ IZSKATA BRUŅINIEKS"

Vai varbūt diezplēna — ar rozīnēm? Droši vien, ja tikai maciņā ir nauda. Kā īsti šodien ir ar pusdienām? Piemēram, Universitātes lielajā ēdnīcā — Raiņa bulvārī 19. It kā nav vairs tik daudz ēdāju. Nav vairs milzumu garās rindas. Arī pēc kafijas tikai pāris minūtes jāpastāv.

Tādēļ, lai uzzinātu, kā klājas tiem, kuri mūs cenšas pabarot, vispirms devos pie **SILVIJAS OZOLINAS** — Latvijas Universitātes sabiedriskās ēdināšanas apvienības ģenerāldirektores.

— Cenas ik pa brīdim palielinās. Dārgāks kļūst arī piens un maize. Problēmas saasinājušās. Taču mēs rēķināmies ar to, ka studentiem naudiņas maz. Cenšamies, lai ik reizes bez gaļas ēdieniem būtu arī kāda biezputra vai sakņu ēdiens. Piemēram, ļoti iecienīta ir mannā biezputra, tā ir arī lētāka. Mums ir arī dažādi sakņu ēdieni. Lai nebūtu vienveidīgs uzturs. Piemēram, kompoti, kartupeļu, biezpiena, burkānu pankūkas ar un bez rozīnēm. Biezpiens ar krējumu un cukuru vai arī bez piedevām.

Studentu kontingents arī ir dažāds. Daži var atļauties visus trīs ēdienus un saka — mums tas ir pa makam. Netrūkst arī tādu, kas paņem šķīvīti zupas un trīs rupjmaizes šķēlītes. Arī ar to iztiek. Citi ņem līdzī savas sviestmaizes un šeit pērk tikai tēju. Kopmītņēs dzīvo lauku studenti, kuri gatavo paši no līdzatvestiem produktiem. Visur ir krietni mazāk ēdēju.

Par kādu summu Universitātē var paēst?

Jautājums **RIMAI SKOROTKOVAI** — galvenā grāmatveža vietniecei.

— Minimālā summa pusdienām ar visiem trijiem ēdieniem ir 15-18 rubļi, maksimālā 20-25 rubļi. Zupas maksā 1.60—1.80 rbļ. Otrais ēdiens 9—14 rubļus, bet saldaiss 4 rbļ. un vairāk. Tomēr tas ir lētāk nekā pilsētā. Piemēram, ēdnīcā "Pulvertornis" ēdienu uzcenojums ir par 10 procentiem lielāks nekā pie mums. "Mājas sautējums" tur maksā 14 rubļus un 78 kapeikas, bet pie mums 13 rubļus 71 kapeiku. "Pulvertorni" 50 grami porcijā, bet pie mums — 75 g. Ja arī mēs dotu 50 gramus, tad porcija maksātu tikai 10 rubļus. Sautētā liellopu gaļa "Pulvertorni" maksā 13 rubļus 97 kapeikas, mums — 9 rubļus 86 kapeikas.

Sarēķināsim, cik naudiņas vajag pusdienām mēnesī. 18 rubļi reiz piecas dienas. 90 rubļu nedēļā! Vidēji pusdienām mēnesī vajadzīgi 360 rubļi.

Silvija Ozoliņa:— Universitātei kopā ir 33 tirdzniecības punkti. Fakultātēs ir ēdnīcas, kafējnīcas, kulinārijas veikali. Ir mums savs konditorejas cehs. Bet te nu atkal problēmas — produktu sagāde. Viss ir dārgs. Nāk klāt vēl mūsu uzcenojums, lai paši spētu sevi nodrošināt. Daudziem produktiem piecenojumu neliekam, domājot par studentu maciņiem, citiem liekam minimālo. To, kas lēts, mēs nevaram pietiekošā daudzumā dabūt. Piemēram, subprodukti, aknu desas, vistas, jo to visu iegādāties vēlas daudzi. Un tad seko jautājums: ko jūs mums dosit pretī? Piemēram, "Sarkanais Kvadrāts" priecājas: atved vistiņas par 50-60 rubļiem kilogramā. Viņi mums savukārt patirgo savus gumijas zābakus. Bet ko varētu dot Universitāte?

Bieži, ja kaut kas pietrūkst nelielos daudzumos, aizejam uz tirgu un nopērkam. Mūsu konditorejas cehā cepam baltmaizi, smalkmaizītes un gatavojam krēma izstrādājumus. Pārpalikumu tirgojam fakultātēs, piemēram, Ekonomikas fakultātes foajē — Aspazijas bulv. 5. Cilvēki iet garām, nopērk. Neesam ieinteresēti pilsētā realizēt.

Būs mums arī saldskābmaize. Apgūstam receptes, jau atvedām rudzu bīdelētos miltus. Drīz būs pirmais

cepums.

Par ekonomisko stāvokli **AUSMA GREBEŽA** — galvenā grāmatvede.

— Ik dienas no Autokombināta ņemam divas smagās mašīnas produktu izvadīšanai, bet dienā viena maksā 1500 rubļu. Tātad, mēnesī maksājam apmēram 50 tūkstošus rubļu par autotransportu. Bez tam vēl arī Universitātes saimniecības daļa piešķir 3 mašīnas, ar kurām izvadājam ēdienus. Ļoti bieži trūkst benzīna, tādēļ nereti Universitātes mašīnas neatbrauc. Ļoti dārga kļuvusi iekārtu apkalpe. Mums ir līgums ar "Tirdzniecības tehniku". Viņi remontē kafijas automātus un ledusskapjus. Neizprotams ir viņu darba stils: izcenojums tiek palielināts, bet kvalitāte kritas. Piemēram, apskate vien jau maksā 400 rubļus. Tādēļ pēc iespējas cenšamies neizmantojot šos pakalpojumus.

Bēdīgi ir ar traukiem. Ja agrāk 1 glāze maksāja 7 kapeikas, tagad pāri desmit rubļiem. Nu tie vairs uz laimi nepļīst. Ir ļoti krities savstarpējās kultūras līmenis. Cilvēkiem gadās kādu trauku sasist, bieži arī aizmirst nolikt atpakaļ... Ja pie durvīm stāv veca tantiņa, kas to redzējusi, viņa tiek pagrūsta malā. Kafējnicās un ēdnīcās nāk ar mēteļiem. Ja cilvēkam aizrādi, cits apsmej, cits pasūta. Studenti nāk ar somām. Tās parasti, vilcienā braucot, liek uz grīdas, bet pie mums — uz galda. Turpat taču stāv arī maizīte. Cilvēks neapdomā, ka pats arī var dabūt kādu nelaimi. Varbūt kāds no studentiem tomēr gribētu palīdzēt uzturēt kārtību?

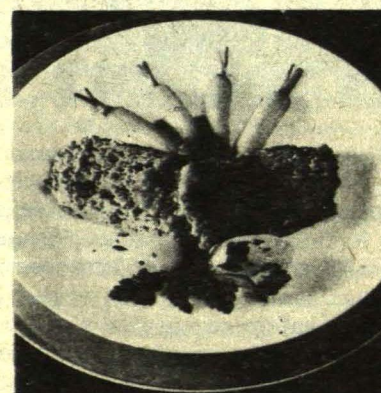
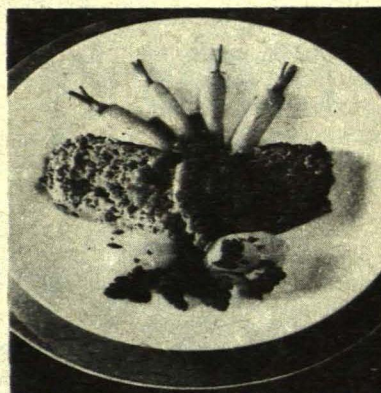
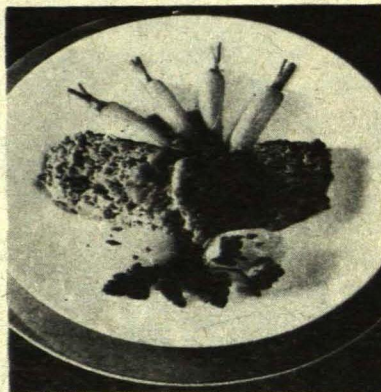
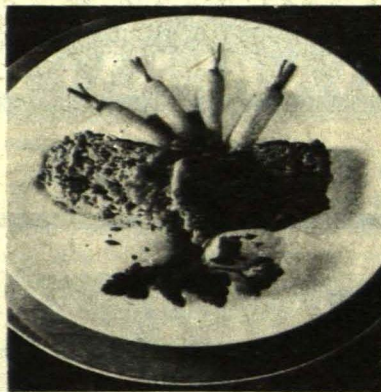
Silvija Ozoliņa:— Ar katru dienu iztikas minimums pieaug. Mums arī kaut kā jāieekonomē, lai būtu no kā izmaksāt algas, atvaļinājuma naudas. Tādēļ esam maksimāli samazinājuši pavāru, apkalpojošā personāla, un, galvenais, administrācijas skaitu. Ja kādreiz lielajā ēdnīcā Raiņa bulvārī 19 mums bija 13 pavāri, vēlāk — 7, tagad ir 2 pavāri.

Mūsu darba specifika ir tā, ka cilvēku pieplūdums ir galvenokārt lielajos lekciju starpbrīžos. Varētu apkalpot arī vairāk, bet nav jau ko. Tā izdevumi lieli, bet apgrozījums mazs. Jo nevaram arī pieļaut, lai cilvēki "no ielas" klejotu pa Universitāti.

Tagad Ministru Padomē sastādīts slēgto uzņēmumu saraksts. Cīnījāmies, lai arī mēs tajā tiktu ietverti, tad, iespējams, dabūtu miltus, cukuru par minimālajām cenām.

Kā dzīvosim nākotnē? Esam nolēmuši paeksperimentēt. Dosim cilvēkiem iespēju patstāvīgi strādāt mazajās bufetēs, lai viņi paskatās, ko var nopelnīt. Saglabāties labs kolektīvs, lai gan šobrīd varam maksāt tikai minimālās algas. Citur tādi speciālisti pelna 3 un 4 tūkstošus. Pie mums strādā entuziasti, jo saprotam, ka esam Universitātei vajadzīgi. Esam pārliecināti, ka atradīsim pareizo izdzīvošanas ceļu. Pie tā mēs strādājam.

MĀRA SADOVSKA

MUMINA FANIEM

Kas notika Somijā

ar cilvēku, kurš

zīmēja uz tualetes

durvīm...

Otrā Somijas universitāšu pilsētā Tampērā atrodas māja, kas varbūt pat ir slavenāka par Helsinku universitāti un Parlamentu kopā. Tā ir Muminu māja, kurā savākti visāda veida un materiālu Mumiņi.

Mumins piedzima pirms 50 gadiem kādā salā Somijas jūras līcī. Maza meitenīte Tuve Jansone savu pirmo Muminu uzzīmēja uz mazmājiņas durvīm ģimenes vasarnīcā, lai nobaidītu savu brālīti Larsu. Tuve centās uzzīmēt visneglītāko radījumu, kādu vien spēja iedomāties. Savu vārdu trollis dabūja no Tuves tēvoča Eirāra, kurš baidīja Tuvi, kas mīlēja pusnakts maltītes un našķus, ar mu-ū-ū-umintrolliem, kas dzīvo pieliekamajā un pūš elpu uz cilvēku kakliem.

Tuves tēvs Viktors Jansons bija skulptors un melanolisks cilvēks, kurš līdzīgi Muminu tēvam mīlēja nelaimes. Vasarās tēvs veda ģimeni laivu braucienos, kuros parasti atgādījās plūdi un vētras, tad viņš satraucās un izsaucās tāpat kā Muminu tēvs: "Es baidos no visjaunākā!"

Tuves māte, ilustratore Signe Hamarberga, ir Muminu māmiņas prototips. Arī viņas rokassomiņā vienmēr atradās ļoti daudz, ļoti nepieciešamu un bērniem noderīgu lietu.

Muminielējas iedzīvotāju dzīve ir aprakstīta deviņās grāmatiņās un uzzīmēta divās. Pirmā iznāca 1945. gadā, bet pēdējā — "Muminielēja novembrī" — 1970. gadā.

Bet tikmēr paši Mumiņi un viņu draugi dara un prāto lietas, par kurām šobrīd domā visa Somija. Bet Muminu māmiņa to zināja jau sen:

"Tas ir dīvaini, — Muminmāmiņa domāja. — Dīvaini, ka cilvēki var būt noskumuši un pat dusmīgi tāpēc, ka viņu dzīve ir pārāk viegla. Bet man šķiet, ka tā tas tomēr ir. Un vienīgais, ko tad var darīt, ir sākt dzīvi atsvaidzināt." ("Mumintēvs jūrā").

Tulkots no žurnāla "Look at Finland"

SABIEDRĪBA NEKAD NAV GATAVA RUNĀT PAR SEKSU

Jauns cilvēks veiksmīgi nokārto iestābekšāmenus augstskolā. Atstāj savus vecākus, kuri dzīvo kādā attālākā Latvijas novadā, un dodas uz Rīgu. Pēc viņa domām lielajā pilsētā sākas lielā dzīve. Bet pastāv likumsakarība, ka lielajā dzīvē ir lielas problēmas. Šis raksts būs veltīts vienai no tādām, varbūt pat pašai galvenajai (to lai izlemj katrs pats).

"Viss šajā pasaulē griežas ap Lielo Mīlu", tā skan piedziedājums kādam "Vecā ratiņa" šlāgerim. Pirmajā mirklī tie šķiet stipri vien novalkāti un banāli vārdi. Bet mazliet padomājot, taisnība vien ir. To pierāda arī psihoanalītiķis Zigismunds Freids. Viņš pirmais rakstīja par to, ka cilvēka dzimumtieksme ir milzīgs spēks, kurš nerealizēts transformējas garīgajā spēkā, liekot cilvēkam radīt mākslas darbus, fanātiski nodoties zinātniskiem pētījumiem vai kādai citai nodarbei.

Jaunā cilvēka lielās dzīves lielā problēma bieži vien arī ir savstarpējo attiecību ar pretējo dzimumu problēma. Tā tas ir ne tikai mūsu sabiedrībā, kur mēs paši sev šķietam kā tādus "iekompleksojušās" neļaimas čupiņas, pateicoties politiskajai sistēmai, audzināšanai skolā, neērtajiem sadzīves apstākļiem. Cilvēku savstarpējo attiecību problēmas pastāv visās augsti attīstītajās valstīs. Varbūt mēs tās jūtam asāk, jo tāda nu ir vide, kurā mēs dzīvojam.

Pavisam nesen sarunā ar Zviedru nacionālās studentu asociācijas pārstāvi STĪVU ŠEKVISTU mēs abi nonācām pie secinājuma, ka jauno cilvēku problēmas Latvijā un Zviedrijā ir vienas un tās pašas. Stīvs šeit ir ieradies, lai organizētu sadarbību programmas "Dzīve bez AIDS" ietvaros. Zviedrijā šī programma neparedz tikai sniegt informāciju par XX gadsimta mēra briesmām (Zviedrijā ik mēnesi tiek konstatēti ap 30 AIDS slimnieku). Tiek izvēsta plaša darbība Zviedrijā un ārpus tās studentu izglītošanā par cilvēku savstarpējo attiecību niansēm, ētiskiem,

socialiem jautājumiem un seksuālo problemātiku. Tur strādā speciāli apmācīti cilvēki, kuri vienmēr sniedz konsultācijas tiem, kam tās nepieciešamas. Konsultācijām parasti vai nu tiek atvēlēta speciāla telpa, vai padomdevējs kopā ar jauniem aiziet uz kafējnīcu vai citu vietu, kur iespējams mierīgi izrunāties. Par visām šīm lietām nevar runāt tikai un vienīgi augsti intelektuālā stilā vai apelējot pie statistikas datiem, sak, AIDS saslimšanas gadījumu skaits pieaug par tik un tik.

Individuālās sarunas laikā jāpanāk, lai cilvēks sāktu domāt, kāpēc viņam nepieciešams sevi aizsargāt fiziski un morāli. Sevišķi tad, ja viņš uztur dzimumattiecības ar vairākiem partneriem vienlaicīgi. Labuma nebūs, ja tiks paziņots: "Tā nevar rīkoties. Jūsu dzīve ir nepareiza." Nē, cilvēkam ir nopietni jāsak pašam par to domāt. Ja viņam ir jautājumi, nenoskaidrotas problēmas — viņš var konsultēties, noskaidrot to, kas viņam būtu jāzina. Kāds ir mana tipa seksuālais partneris? Vai var lietot alkoholu pirms dzimumattiecībām? Programmai "Dzīve bez AIDS" ir arī savs uzticības telefona numurs, kuru uzgriežot cilvēks var jautāt to, kas viņam interesē. Tiek izdotas arī grāmatas, demonstrētas video filmas un rīkotas izstādes.

Zviedru kolēģi nolēmuši "iekustināt" kaut ko līdzīgu arī Latvijā. Iniciatīva savās rokās būtu jāņem medicīnas studentiem, tādēļ arī Stīvs bija ieradies Medicīnas akadēmijā, lai runātu ar interesentiem tur. Viņam tika jautāts...

— Vai mūsu sabiedrībā būtu iespējams uzsākt šādu darbu, jo cilvēki pie mums ir ļoti noslēgti?

— Neviena sabiedrība nekad nevar būt gatava runāt par jautājumiem, kas skar seksuālo sfēru.

— Bet kādas problēmas vispār ir aktuālas zviedru studentiem?

— Tieši pretējo dzimumu savstarpējās attiecības. Kā kontaktēties, kā piesaistīt vienu otru. Jaunie vīrieši atzīstas, ka viņiem ir grūti saprast sievietes. Gribas vienam par otru zināt vairāk, lai saprastu, lai kļūtu tuvāki. Visbiežāk šie jautājumi ir ļoti personiski, jo skar cilvēka

iekšējo pasauli. Tāpēc sarunu uzsākt nav viegli. Padomdevējam jeb konsultantam vispirms ir jāprot respektēt katra cilvēka individualitāti. Dzimumu savstarpējās attiecības skar cilvēka dziļākos iekšējos pārdzīvojumus. Palīdzība būs laba tikai tad, ja būs pietāte pret to.

JOLANTA APINE

NO ZVAIGZNĒM KIEĢĒLI NEKRĪT!

Turpinājums no UA #6

— Ja mūs ietekmē kustība un pārmaiņas, tad kādēļ tik svarīgs ir dzimšanas brīdis, veidojot individuālas astroloģiskas kartes?

— Var uzskatīt, ka gēnos ierakstītais rodas šai brīdī.

— Bet ieņemšanas brīdis?

— Līdz dzimšanas brīdim bērns ir pasargāts no visa veida vides iedarbībām, viņš ir izolēts no pasaules. Tai brīdī, kad viņš nāk pasaulē, bērns saņem it kā triecienu, sajūt visu apkārtējās vides ietekmi, arī rezonanses no planētu savstarpējās kustības. Tāpēc mēs fikšējam tieši šo brīdi — ko bērns ir saņēmis, nākot pasaulē, tas ir viņa izejas stāvoklis. Planētu izvietojums — harmonisks vai disharmonisks atstāj iespaidu gan uz psihi, gan uz fizisko konstitūciju. Pamatos tas nosaka raksturu, bet nebūt ne likteni. Dzīves gaitā raksturu ietekmē vide un audzināšana, bet liktenis savukārt veidojas caur cilvēka raksturu, tātad ne tieši planētu iedarbībā.

Tas ir absurds, jo vai tad katrs divpadsmitais ir līdzīgs?! Nav tikai divpadsmit likte~a variantu!

— Zīmes nosaka ne likteni, ne raksturu, un tomēr, kāpēc šis sadalījums? Un ko darīsim ar astronomu "izrakto" trīspadsmito zodiaku — Čūsksnesi, vai tā nav smaga kritika parastajam zīmju dalījumam?

— Jā, es pilnīgi piekritu — tāds ir, ekliptika šķērso šo zvaigznāju, kurš neatspoguļojas astroloģijas aprēķinos. Taču tā nav nopietna kritika, jo praktiski šim zvaigznāju sadalījumam nav nekādas nozīmes. Sen zināms, ka precesijas dēļ pavasara punkts nobīdās par 30° apmēram divos tūkstošos gadu, tātad par vienu zodiaka zīmi, taču astroloģiski arī tas neko nemaina, tāpēc ka mēs tveram citādi. Dažādiem debesu virzieniem, kurus norāda zodiaka zīmes, katram ir specifisks starojums, no turienes nāk enerģija, un tā ir visa zodiaka sadalījuma nozīme. Vai tā ir Venera, Mēness vai Merkurs, nonākot kādā debesu zonā, planētas mijiedarbojas ar plūsmu, ko dod kosmosa kopsummā šajā apgabalā, un tad planēta izpauž sevi konkrētā veidā. Tā ir faktoru summa.

Būtībā zodiaka zīmes ir tikai simboli noteiktu apgabalu ietekmēm un tām nav nekāda sakara ar zvaigznājiem.

— Tātad arī lieli periodi ir kosmiskās ietekmes simboli, pašlaik Zivs laikmetu nomaina Ūdensvīra laikmets?

— Tas ir pieminētais 2000 (aptuveni) gadu intervāls. Vainīga tā pati precesijas kustība. Pēc fizikas likumiem tas būtu tā: spēka iedarbībā rotējošs ķermenis maina savas rotācijas ass orientāciju. Ar Zemi tas notiek apmēram 26000 gadu periodā, bet vienai zīmei pavasara punkts iziet cauri 2200 gados. Zemeslodes rotācijas ass maina savu stāvokli attiecībā pret zvaigznēm. Ja pašlaik polārsvaigzne norāda uz ziemeļiem, tad pēc zināma laika tai virzienā viņu vairs neredzēsīm, tās tur nebūs. Mainās izvietojums, un tas notiek samērā lēni. Tāpēc astrologi uzskata, ka Zivju ēra beidzas un drīz sāksies Ūdensvīra laiks. Definēt var tā — Zivju zīmei raksturīgs mainīgums, jucekļīgums, divkosība, rodas maldus mācības un filozofijas. To visu var saistīt ar notikumiem mūsu ērā — inkvizīcija, reliģiskie un ideoloģiskie maldi, komunisma idejas — tādas garīgas jukas. Un daži prognozē, ka, nākot Ūdensvīram, mēs nokļūsim augstākā garīgā pakāpē — daudz stabilākā un mierīgākā. Tālab pārejas periods ir tik smags. Taču nav skaidrs, cik liels ir pārejas posma intervāls, šis laiks var izstiepties no 1900. gada līdz 2300. gadam, jo nav iespējams precīzi noteikt, kurš tad bija Zivju ēras pirmais gads. Ja tāds bija 0-tais gads, tad varētu izskaitļot, bet kas to var pateikt? Par konkrētiem skaitļiem runāt būtu nekorekti.

— Vienkārši pārejas periods?

— Jā, un pie tā apstāsimies. Principā esmu optimists un domāju, ka gadu tūkstošu mijā nebūs tik briesmīgas apokalipses, kāda tika solīta. Pašreizējās jukas jau ir kaut kas līdzīgs, un tās, kā daudzi uzskata, ir paredzējis Nostradamuss, arī to, ka tiksīm tam pāri, lai nokļūtu augstākā, daudz satīcīgākā līmenī. Varbūt tā būs solītā 1000 gadu miera valstība? Tādēļ jābūt zināmai nestabilitātei, bet tā nebūs ilgstoša. Es neredzu iemesla baidīt cilvēkus un kurināt fatālismu. Ja kādam ir iedvestas bailes no nākotnes, tad jāsaņem domāt, ka tas ir jauno spēku nopelns. Pārlicība, ka noteikti nāks slikti laiki, piesauc tādus laikus. Cilvēka ticībai ir milzu spēks. Neesmu pārliecināts arī par mistisko skaitļu "misticismu", jo tas ir atskaites punkta jautājums, katrā sistēmā gadus skaita citādi. Tātad šī skaitīšana un katastrofu paredzēšana ir ļoti relatīva lieta.

— Kāpēc tieši astroloģija kļuvis tik populāra 1991. un citos pārmaiņu gados?

— Par to stāsta planētu stāvoklis. Kartē redzams, ka Urāns un Neptūns atrodas gandrīz blakus, bet 1993. gadā tie sagājuši pavisam kopā un tā turēsies tuvāko laiku, apmēram līdz 1994. gadam. Turklāt arī lielā labvēļa Jupitera stāvoklis attiecībā pret šīm planētām ir labvēlīgs garīgām lietām — reliģijai, filozofijai, okultismam.

Var rasties jaunas idejas.

— Ko vēl sola zvaigznes nākamam gadam?

— Ne tikai tīri okultām lietām būs lemts attīstīties. Ar vārdu okults es saprotu vispār garīgu aktivitāti, tātad labi veiksis arī eksakto, precīzo zinātņu pārstāvjiem, piemēram, fiziķiem, ķīmiķiem... Īpaši labvēlīgs ir tuvākais pusgads. Finansu sistēmā gaidāmas lielas pārmaiņas, bet gan ar labvēlīgām sekām, tā varētu būt veiksmīga lata ieviešana. Straujas izmaiņas naudas lietās var notikt jau gada pirmajās dienās, te zināmu lomu var nospēlēt austrumu faktors vairāk kā izmaiņu paātrinātājs, jo vēl taču esam saistīti naudas lietās. Māksla un mūzika tāpat baudīs zvaigžņu labvēlību, bet būs nepieciešams attīstīt smalkāku uztveri, darboties citos garīgos līmeņos. Lietišķās mākslas nozarēm mazāk labvēlības, taču tas nenozīmē neko sliktāku. Izglītībai ne tik labs laiks, jo grūti orientēties pārmaiņu laikā līkločos, nebūs viegli atrast pašrealizācijas iespējas, jo, kā zināms, informācija un zināšanas kļūst par precī. Neskaidra nākotne, līdzekļu trūkums — tas viss ietekmēs izglītības sistēmu. Visi 90. gadi ir pārmaiņu laiks pasaulē, ne tikai šeit, ar to jārēķinās, taču pēc tam, kad lielās problēmas būs atrisinātas, jo 1917. un citi satricinājumu gadi neko tādu nepaveica, lielu pārmaiņu vairs nebūs.

— Ko saka Juris Kauliņš, lai pārļautu grūto un tikpat atbildīgo laiku?

— Iesaku — lai cik grūti, tomēr pievērsties garīgām lietām, jo tām tagad gluži praktisks pielietojums dzīvē, lai izķepurotos, un, otrkārt, noskaņoties strādāšanai. Blaūšana, panika, valdības maiņa neko neatrisinās.

— Valdība noturēsies?

— Tai būs grūti laiki, veidosies liela opozīcija no lauku puses, zemnieki var sākt dumpoties, jo ir spēki, kas ieinteresēti kūdīšanā. Visiem jātiek valā no jebkāda veida atkarības, citādi šis "Skaldi un valdi!" var laist dziļas saknes. Tomēr mums ir labas perspektīvas, tik šis gads jāpārdzīvo kā grūtākais, bet tas vairāk attiecas uz materiālo pusi. Uzdevums ikvienam — gudri izdzīvot, pārļaut šo periodu un te nepieciešama pašsakupšanās. Pēc iespējas izvairieties no "kasišanās", konfliktiem, tas attiecas arī uz ģimeni, tuviem cilvēkiem, jo grūti ir visiem. Var gadīties, ka vienai sabiedrības daļai būs jāpalīdz, ar to jāsamierinās. Godam sagaidīsim un aizvadīsim vecās sistēmas pēdējās atraugas, atceroties, ka tās bieži tiek speciāli stimulētas, lai kompromitētu jauno.

Tā Juris Kauliņš par šo jau sākušos gadu no astroloģijas viedokļa, bet tas, vai viņš ir atspēkojis visus piecus pretargumentus, neliekas vairs tik būtiski. Ir taču vērtīgi uzzināt ko jaunu un parunāties ar viedīgiem ļaudīm, vai tie būtu astronomi, astrologi, vai arī vienkārši... (Miniet nu!)

Klausījās, šaubījās, piekrita, brīnījās un pierakstīja

IEVA UPLEJA

careers either at the university or in international organizations. European Studies will focus on the following areas:

- European history and civilization
 - European political structures and democracy
 - Economic and political transition of Central and Eastern Europe
 - Integration of Western Europe and its prospects for Central and Eastern Europe
- There will be a study trip to European

FESTIVĀLS FESTIVĀLS FESTIVĀLS FESTIVĀLS FESTIVĀLS FESTIVĀLS FESTIVĀLS FESTIVĀLS

**“SUDMALIŅAS”
SKANĒS!**

Dejā griezīsies vai visa Latvija. Tas notiks pašā vasaras vidū — no 6. līdz 12. jūlijam. Starptautiskajā tautas deju festivālā piedalīsies ciemiņi no 20 valstīm. Zviedri un norvēģi solījuši atvest autentisko deju programmu. Ungāri un bulgāri rādīs skatuviskās dejas. Savu vēlmi piedalīties izteikuši arī Meksikas, Spānijas, Francijas, Lietuvas, Igaunijas, Krievijas un citu valstu dejas cienītāji. No Turcijas būs pat vairākas deju grupas. Mūsējie par tiesībām rādīt savu mākslu citiem cīnīsies apmēram 30 kolektīvu konkurencē. Rezultātā 17 kolektīvi pārstāvēs latviešu deju šādās proporcijās — 8 Rīgas, 1 Zemgales, 5 Vidzemes, 3 Latgales kolektīvi. Starp tiem “Ritenītis”, “Sprigulītis”, “Dancis”, “Dandari”, “Vektors”, “Teiksma”, “Vija”, “Carnikava”.

Svētkiem cauri visies dejas savā attīstībā, sākot ar etnogrāfiskajām “Sudmaliņām” Harija Sūnas apdarē, tad “Jaurās dzirnavas” Ulda Žagatas horeogrāfijā. Princips — rādīt, kādu ceļu izgājusi latviešu dejas no zemākajiem slāņiem, kā tā attīstījusies un kāda ir mūsdienās. Atgādināt pašiem sev un iepazīstināt ar to ciemiņus.

Dejas prieks būs visā Latvijā. Festivāla laikā koncerti notiks 12 republikas rajonos: Talsos, Rēzeknē, Alūksnē, Jēkabpilī, Kuldīgā, Jelgavā, Ogrē un citur. Galvenie pasākumi sāksies pirmdien, 6. jūlijā ar

organizations in Brussels. The program provides an opportunity to study in English with other European students in a challenging field for the future.

Accepted candidates from Central and Eastern Europe will receive a stipend of \$75 per month plus a monthly food allowance, a long with free lodging and travel to and from their home countries. Students from the West are required to pay \$8.000 for the year which includes tuition and accommodation fees.

Requirements:

1. Completion of a first university degree in the social sciences.
2. Good command of English (TOEFL exam is an advantage)
3. Strong interest in the field.

APPLICATION DEADLINE : 15 JUNE 1992

APPLICATION FORMS ARE AVAILABLE AT THE SORUS FOUNDATION — LATVIA (31, Krisjana Barona street, Riga) from 11.00 to 16.30 till 1. June, 1992

sadancošanu Rīgas parkos: Vērmaņa dārzā, pie Raiņa pieminekļa, Dzegužkalnā, Arkādijā, Griziņkalnā un citur. Otrdien, 7. jūlijā pulksten 19 būs gājiens no Doma laukuma uz Sporta pili, kur 20.30 sāksies koncerts. Trešdien, 8. jūlijā svētki turpināsies pulksten 12 ar koncertu Doma laukumā, bet 19.30 notiks koncerts Sporta pilī, arī Kongresu namā tai pašā laikā. Ceturtdien, 9. jūlijā koncerts Doma laukumā sāksies pulksten 12, Sporta pili un Dzintaru koncertzālē sākums pulksten 19. 9. un 10. jūlijā pulksten 23 “Saiets Mazajā gīdē”. Piektdien, 10. jūlijā pulksten 19 koncerts Sporta pilī. Sestdien, 11. jūlijā pulksten 18 Ogrē sāksies gājiens uz estrādi. Pulksten 19 būs svētku noslēguma koncerts, kurā dancos visi, arī skatītāji. Uz kopējām rotaļām un dančiem visus aicinās Ernests Spičs ar “Dandariem”. Svētdien, 12. jūlijā, atvēršanās dienā, pulksten 10 Brīvdabas muzejā Usmas baznīcā notiks dievkalpojums, bet pulksten 11 sētās sāksies Amatnieku svētki, kur atkal kūsās deju prieks. Visu festivāla laiku izstāžu zālē “Arsenāls” darbosies arī Tautas Lietišķās mākslas studijas “Pinums” izstāde.

Starptautiskā tautas deju festivāla galvenie organizētāji — Latvijas Kultūras ministrija un Emīla Melngaiļa Tautas Mākslas centrs. Rīcības komitejas priekšsēdētājs — Kultūras ministrs Raimonds Pauls, viņa vietnieks — Emīla Melngaiļa Tautas Mākslas centra direktors Jānis Kurpnieks, režisore Anija Jansone,

Emīla Melngaiļa Tautas Mākslas centra Tautas deju sektora vadītāja Ingrīda Saulīte, komercdirektors Viesturs Tīle. Lai šāds grandiozs pasākums varētu notikt, vajadzīgi bagāti sponsori. Pasākuma organizētāji saka lielu paldies radošās komercuzņēmumam “Skonto”, Rīgas Komerbankai, Vidzemes priekšpilsētas Izpildu komitejai, firmai “Auseklītis”, mēbeļu uzņēmumam “Junda”. Ja vēl kāds gatavs gan materiāli, gan morāli atbalstīt “Sudmaliņas”, jūs ļoti labprāt uzklausīs pasākuma organizatori Latvijas Kultūras ministrijā Rīgā, Leona Paegles ielā 2. Kontakttelefoni — 334724, 228985.

MĀRA SADOVSKA

KONKURSS KONKURSS KONKURSS KONKURSS KONKURSS KONKURSS KONKURSS KONKURSS KONKURSS

**PARTIJA = ČEKA +
NOMENKLATURA.**

PČN demagoģijas institūtu (jeb vadošo darbinieku skolu) absolventi tikai tagad sāk justies tā īsti brīvi un sāk apzināt sazagtos kapitālus un izmantot bijušos un vēl esošos krēslus.

Viņi skaidri zināja un apzinājās, ka tie, kuriem ir nauda, tie arī pasūta mūziku, lai arī kāds būtu orķestris, izbadējušais koris un baleta trupa. Jo tauta badīgāka, jo mākslinieciskās padomes sponsori spēcīgāki.

☆☆☆☆

Konkursa mērķis ir izstrādāt bijušā un esošā PČN demagoģijas institūta absolventu un viņu darbības apkarošanas un saukšanas pie atbildības projektu, kā arī apvienot šā mērķa interesentus un to ziedotos līdzekļus projekta galīgai izstrādei un realizēšanai dzīvē, lai mūsu mazās valsts politiku, ekonomiku un kultūru atstātu šie netīrie sava laika līdzskrējēji un izdzimteņi. Viens no galvenajiem uzdevumiem ir juridiski uzrādīt un atsavināt minētai grupai sazagtos līdzekļus, piesavinātos krēslus un ietekmi uz valsts varas struktūrām. Nebūsim naivi, uzdevums, kuru mēs uzstādām, ir ļoti grūts, jo masu informācijas līdzekļi ir

pārsātināti ar PČN demagoģisko Institutu absolventiem.

Viņu ietekmes sfērā atrodas arī noziedzības pasaule un arī armija, jo tieši noziedzības pasaulei viņi pieder un grib mūs visus tur ievilkāt vai vismaz padarīt par cietušajiem.

Lai jums labi veicas šajā konkursā!

Sūtiet savas atsauksmes, pārdomas un projektus
Latvijā
Rīgā 226013
Kr.Valdemāra ielā 71 - 29
Firmā "A&B"
AK - 84.

Ja Latvijas AP nespēj un negrib publicēt blīžu un nodevēju sarakstus un pēc tam tos sodīt, tad cīnīsieties paši līdz galīgai uzvarai!